Справжнім лицеміром є той, кому притаманні чотири якості, а хто має хоч одну із них, тому буде притаманна одна з якостей лицемірства, доки він не позбудеться її, а саме: він чинить віроломно, коли укладає договір, бреше, коли розповідає про щось, а обіцяючи, порушує обіцянку, і чинить нечестиво, коли веде тяжбу з ким-небудь

Абдуллаг ібн ‘Амр (нехай буде задоволений Аллаг ним та його батьком) передає, що Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Чотири риси: у кого вони є — той лицемір. А в кого є хоча б одна з них — у того є риса лицемірства, доки він не залишить її: якщо говорить — бреше; якщо обіцяє — порушує; якщо свариться — чинить несправедливо; якщо укладає договір — зраджує.»

[صحيح] [رواه البخاري ومسلم]

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) застеріг від чотирьох якостей, які, будучи притаманні мусульманину, і роблять його дуже схожим на лицеміра. Йдеться саме про того, у кого ці якості переважають, що ж до того, у кого зрідка спостерігається щось подібне, то цей хадіс не про нього. Нижче перелічено ці якості. Перше: говорячи або розповідаючи про щось, він навмисно бреше, говорить неправду. Друга якість полягає в тому, що укладаючи договір, він не дотримується його і чинить віроломно. Третє: обіцяючи, він не виконує обіцянки. Четверте: ведучи тяжбу з ким-небудь, він відхиляється від істини, хитрує, намагаючись спростувати опонента, говорить неправду та робить заяви, що не відповідають дійсному стану речей. Лицемірство являє собою намагання людини виявити протилежне тому, що вона насправді має на душі, і це стосується того, хто виявляє лицемірство щодо того, з ким говорить, кому дає обіцянки, чию довіру зраджує і з ким веде тяжбу та укладає договори. В цьому хадісі мається на увазі саме це, а не те, що така людина є лицеміром у релігії, яка прикидається мусульманином, а насправді є невіруючою. Тож, кому притаманна хоч одна з цих якостей, у тому залишається одна з якостей лицемірства до тих пір, поки він не позбудеться її.